

Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

**Ortulus rosaru[m] liber deuotus, cunctisq[ue] deu[m]
quere[n]tib[us] valde necessarius, nuper exactissime
correctus [et] emendatus**

Thomas <a Kempis>

[Paris], [ca. 1503]

De laude caritatis [et] fructibus eius Ca. xiii.

urn:nbn:de:hbz:5:1-43654

intus. et sicut cera liquefcēs a facie ignis nescit modū
tenere/ sed super omnia celi luminaria volitat. vñt
cum dilectū suum/ et omnī rerum conditorem oībus
presidentem inueniat/quatenus in eo facillime gau
deat et secure quiescat. **Q**uocūde et peroptime illi
est/cui adherere deo/ et secrete frui datum est. **S**i pa
rum michi gustare liceat / quod angelis clare patet
et finem non h̄z. Sed ad actiuam vitam redeūdum
et contra tētationes quotidianas forūter per virtu
tē caritatis preliandum. Sepe post gaudiū sequitur
luctus. post solatium tristitia. et post risum fletus/ post
pacē et tranquillitatem bellū et anxietas. Et post ma
gnam consolationē seqtur grauis desolatio aut ipor
tuna temptatio/ vel corporis lesio/ aut hoīm vexatio
aut amicorū subtractio/ aut ostium inuasio/ aut men
tis conturbatio/ aut derisio paruulorū/ aut increpas
tio malorū/ aut dura correctio platorū. **O**īa h̄c con
tingunt ad humiliandū cordis nostri superbiam ad
compatiendū infirmis tribulatis et tēptatis. **N**on er
go confidamus in nobis/ nec alta sapiamus/ nec cō
moda nostra queramus. s̄z in oībus humiliem⁹ nos
subiecti deo/ et omni humane creature propt̄ deū in
vera caritate. **P**er caritatē venit deus in mūdum.
Per caritatem eduxit hoīem ad celum. **P**er car
tatem xp̄s descendit ad hoīem peccatorem. **P**er car
ritatem et crucis ignominia/ ascendit ad patris dexte
ram/ et dedit hominī maximū honorē. **C**aritas nunq̄
est ociosa/ opatur enim magna et sublimia: inclināt
se etiā libenē ad humilia et abiecta. **I**psa pficit dili
gēter honesta/ delectat viliora sibi iungi ex obediē
tia. **N**on abhorret tangere ifirmorū vūlnera/ lauare
b lli.

pedes/sternere lectulos/purgare vestes/tangere so-
des. Ipsa patenter fert aspera/letatur in opprobria
Sicut ignis ligna consumit. sic caritas vitia extin-
git/cor mundat p contritionē / lauat p confessionē/
abstergit p orationem/ illuminat p sacrā lectionem/
accēdit p deuotam meditationē/ colligit p secretam
habitationē/ coniūgit aīam deo p feruentē amorem
Caritas excitat os hoīs ad laudādū. man⁹ ad ope-
randum. pedes ad ambulandū oculos ad contem-
plandū memoriā. ad recordandū exteriora membra
ad scrutandū. interiora dona ad amandum deū sup
oīa bona: in celo ⁊ in terra. Ipsa caritas i humili aīa
delet mala pterita/ munit contra futura/ instruit de p-
sentibus/ liberat de multis dubiis/ prohibet a curiosis
amputat supflua/ excludit vana/ arguit falsa/ odit tur-
pia/ mitigat dura/ illuminat obscura/ apit oranti celli
secreta/ ordinat oīa intus et extra. Caritas est bona
voluntas in aīa sancta que non desistit recta opera-
ri Quis debilitas vel necessitas quādoq; non pmit-
tit agere bonum quod p̄tendit. O felix ⁊ mūda aīa.
cui deus est oīa que p̄ter deum nil sentit iocundum:
nec preciosum: sed semper cuncta amara ei videntur
⁊ onerosa. Talem deus requirit. talem diligit. qui se
et omnia preter eius amorem spernit et relinquit: for-
titer certat/ et cor suum in puritate custodit. Cito et
libere ad deum anima pura pergit: et super omnia
mundi condita euolat: q̄ in trīs nil commodi vel ho-
noris concupiscit. Caritas xpī omnia vincula mun-
di soluit. oīa onera leuia facit: ⁊ q̄cunq; deo placet: fi-
deliter implere satagit. An cū xp̄o orat ⁊ dicit. Pa-
ter: non mea voluntas sed tua semper et ubiq; fiat.

De vigili cura et labore contra tēptationes.
Capitulum. xlii.
Bēnigne dyabolo. ei fugiet a volū-
tate. Si fuerit bonus homo occupati-
us orando/meditando/studendo/ser-
uando et distrahēdo. assunt
angeli sancti congaudēdo. Cum inceper-
int demones quasi ab igne sancti spūs
fabulari: redit oēs celerit ad augē-
dum. Si autē supuenerit bonus prela-
tus oēs fabulantes. ⁊ arguet oculo vaci-
lante deo tuo pro solatio habēdo. et lib-
erando. Non sis ociosus i secreto:
i modico/ et lucraberis decē mili-
bus. Si sis ociosus i secreto:
⁊ fugiet diabol⁹ victus a taci-
titudine. Abicunq; fueris solus vel cum aliis
vigilare orare contra tēptationes
Certa fortit⁹ ora feruenter/ labo-
re frequenter/ tace libet⁹/ sustine patiē-
ter. Qui seipsum in omni lo-
co ad patientiam maiorem/nunc habebis
victoriam/ et in futuro cū electis
coronam obtinebit.
Alter alterius onera portat
omnes in xp̄o vnum sumus
nā caritatem tenere debemus

De vigili cura et labore contra temptationes.

Capitulum. xiiij.

Bestitue dyabolo. et fugiet a vobis: Abicū
q̄ fuerit bonus homo occupatus cum deo
orādo/meditando/studendo/scribendo: ibi
assunt angeli sancti congaudēdo. assunt ⁊ demones
ip̄m tētando et distrahēdo. Cum inceperis orare: fu
glunt demones quasi ab igne sancti spūs. ⁊ cū volue
ris fabulari: redēsūt oēs celerit̄ ad augēdū rumores
inanes. Si autē supuenerit bonus prelatus: dissipa
bit mox oēs fabulātes. ⁊ arguet ocio vacātes. et bo
na opa negligentes. Maneas ergo in silentiō. et co
gita de deo tuo pro solatio habēdo. et liberaberis de
tedio boni operis tepseuerante in bono icocepto Esto
fidelis i modico/ et lucraberis decē milia talenta in
regno sup̄no. Non sis octosus i secreto: nec x̄bōsus
in publico. ⁊ fugiet diabol⁹ victus a taciturno. Edit
enim laborantem et tacentē/ orantē et bona meditā
tem: Abicunq; fueris solus vel cum aliis oportet te
certare/vigilare orare contra tēptationes carnis et
sp̄itus. Certa fortit̄/ora feruenter/labora diligēter
stude frēq̄nter/tace libēt̄/sustine patiēt̄. Spera
in domino sp̄/ q̄tuncunq; fueris tribulatus et desol
latus vehement̄. Qui seipsum in omī loco et t̄pe po
nit ad patiētiam maiorem/nunc habebit pacē/et de
aduersis victoriam/ et in futuro cū electis clariozem
glorie coronam obtinebit.

De fratre onere inuitē portando Ep̄. xv.
Ater alterius onera portate. q̄mquidē
omnes in x̄po vnum sumus. Ideo frater
nā caritatem tenere debemus in vīculo
b iiii